

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 9. Propheta. In memoriam reuocat Deus his Principibus, ex ore plebis; id quod de Christo per Moysen prædixerat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

tem: eo quod lapidato iusto Naboth, iam possessionem vineæ acceperat cuius dependebat cupiditate. O proditor, venditus es ut faceres malum: Audi Prophetam: *Occidisti insuper & possedisti?* Innoxium occidisti vitum? illius vineam iniustus abstulisti? An hoc tibi perplacet, illum occisum, & te spoliis eius dititem? *Væ tibi misero,* est, quod lachrymas fundas vberimas: plus tibi, quam iusto illi nocuisti: in eo enim, quod sanguis innocens fuerit effusus, via sternitur, quæ regius tuus sanguis effundatur, tam ignominiosè, ut eo canes inebrientur, tua pereat familia, honor vilipendatur, via enecetur, corpus computrescat, & anima gehennæ incendio tradatur crucianda.

§. 9. *Propheta. In memoriam reuocat Deus his Principibus, ex ore plebis; id quod de Christo per Moysen prædixerat.*

† 25 **P**ropheta à Nazareth Galilee. Non tantum dicitur: *Hic est Iesus:* insuper addunt: *Propheta:* nomen absolutè sumptum non significat Prophetam talem, qualem, sed magnum Prophetam desideratum Gentibus, Messiam. Ex diuina hoc processit sapientia, quod Spiritus S. nomen hoc Propheta plebis ori ingesserit, ut per illud efficaciter retraheret Synagogæ Principes de hoc diabolico incerto facinore Christum occidendi, in quem iam mortis fulminauerant sententiam: quia ex illo Prophetæ nomine declarabat, irreparabile damnum, quod illos obrueret: & id quod omnino sibi persuaderent, quod videlicet occidentes Christum, licet solum & ab omnibus derelictum, ab omni supplicio immunes euaderent, & impuniti contraria veritate, etenim erat ille ipse Deus, qui tantum sacrilegium nefariumque homicidium videretur, & qui in sui sumeret arma defensionem, illamque iniuriam suo tempore vindicaret. Quocirca illis verbis. *Hic est Iesus Propheta à Nazareth:* illi promissioni Diuinæ iam factæ à principio populus alludit: Quando descendit Deus in caligine super montem Sinai: adeo terribilis fuit hic aduentus eius, de tonantibus vndique tonitruis, micantibus fulgectis, obubillante montem fumo caliginoso, ut omnes conterrentur: nec id mirum: cum & ipse Moyses inhorruent: teste D. Paul. *Exterritus & tremuundus.* Vnde tanto timore concutebantur, ut omnes vnanimes supplicarent: non loquatur nobis Dominus, ut Diuina terrore yo-

Hebr. 12.
20.

cus turbati caderent exanimis, sed si quid eis vellet indicare, Moysè mediatore vteretur. *Vltra Exod. 20. non audiam vocem Domini Dei mei, & ignem 19. hunc maximum amplius non videbo, ne moriar. Deut. 10. Loquere tu pro nobis, non loquatur nobis Dominus. 16. ne forte moriamur.* Hanc eorum Moyses Domino proponit orationem, cui ille: *Placet mihi: Bene omnia sunt locuti:* Populus est infirmus, Deut. 10. pusillanimis, iure formidat: Hoc ego quoque 17. intendi, ut me timeat: Spiritus enim legis, quam illi præscribo, spiritus est timoris, sicut eius status, status est & conditio seniorum, quos timore regi conuenit.

Attamen elucefecit dies, quæ illis legem amotis promulgabo, filiis propriam, & illam ipsi per Prophetam indicabo, quem ego fuscitabo, & ex eis eligam eiusdem naturæ, familiæ, & stemmatis; hominem, similem tui, in cuius ore ponam verba mea, & proinde quæ loquetur mea erunt, ne dubites. Admone illos, ut quando missus à me, venerit ille Propheta, audiant ille: Christus lum, venerabundi suscipiant, docenti obediunt, amonendo: quando quid contra illum moliti fuerunt, non mactent, contra illum, sed contra me sciant se indignos moliti: & in me suscipiam illos pro allato scelere atque ius plectere homicidas: vident enim quàm sim terribilis, & quàm pauenda brachij mei fortitudo. *Prophetam de gente tua, & de Dom. 18. fratris tui sicut me suscitabit tibi Dominus Deus tuus, & ipsum audies: Ecce qui autem verba eius, quæ loquetur in nomine meo audire noluerit, ego ulior, existam.*

Loquitur Deus ad litteram, promittens eis filium suum venturum in mundum, ut suam diuinam Sanctamque eis legem promulgaret: hinc eis orta spes eaque certissima, quæ Prophetam sibi à Deo promissum præstolabantur, sub quo nomine Messiam intelligebant. Hinc quando de Messia aduentu loquebantur, de illo agebant sub nomine Prophetæ. Quando Principes & Pharisei miserunt ad Ioannem ut interrogarent eum, num Messias esset, ab eo quaesierunt: *Propheta es tu?* Omnes denique, qui Christum ut verum Messiam confitebantur, illum nomine Prophetæ prædicabant. Contigit, dum Dominus ad vitam filium viduæ vnicum resuscitauit: viso tanto miraculo, stupente populo, elata voce conclamantur: *Propheta magnus surrexit in nobis: & quia visitauit Deus plebem suam.* Diligenter attende verbum illud *Surrexit.* Conuenit enim promissioni Diuinæ: *Prophetam suscitabo.* Illud quoque: *In nobis:* occidit illi: *De medio fratrum tuorum.* Quando quinque panes fregit

111

in quinque millia hominum, testatur D. Ioannes quod eum populus vt Messiam; receperit: *Hic est verè Propheta, qui venturus est in mundum.* His alludit modo Spiritus S. ex ore populi ludris acclamans: *Hic est Iesus Propheta à Nazareth q. d. Quæritis, Principes, quis ille sit? Quis est hic? Reueremini illum: hic est Iesus Propheta &c.* promissus à Deo, suscitatus de medio fratrum nostrorum, de gente, nostraque progenie.

Hoc considerate, & illum agnoscite, & scitote id quod inde sequetur, licet enim eum solum videatis, nec sit qui eum defendat, nec latiscingat, nec eius suscipiat causam, & cum interire, nihil præterea sit, quam occidere eum, cui nec sit amicus fidelis, nec defensor auxiliarius; proinde vestra fuerit hæc vltima conclusio. *Expe-*

ditis vobis, vt vnus moriatur homo pro populo.

Non est vobis tamen cum illo negotium, sed cum Deo ipso: qui minatur. *Ego vltor existam,* & verum credite, id quod vobis altero dixerat die: *Vos inhonorastis me &c. est qui querat & iudicet.* Attende generatio mala & adultera, id quod agis, Deum enim tibi suscitasti inimicum, & illum assequens, Deum ipsum contra te prouocas aduersarium: iam dudum nostis brachij eius fortitudinem, & manuum ipsius grauitatem, quando plenam totamque applicat feritum, & id quod vobis præcauit per Isaiam Prophetam. *Erit vobis iniquitas hæc, sicut interruptio cordis & requisita in muro excelso &c. & comminatur, sicut conuertitur legena signi contritione perualia & non tunc in eius de fragmentis eius testis, in qua portetur igniculus de incendio, aut hauritur parum aque de fossa?*

Quibus verbis intencit vobis declarare, quod ad tales coarctabimini miseriae & calamitates, in tantæ malitiæ iustum supplicium, vt ita vos radicibus euellat, vt vobis nec superstit Sacerdotum, nec templum, nec sacrificium, nec altare, nec Rex, nec Propheta, nec honor, nec vita, nec Deus, nec bonum quidquam: & quod vos ita minutim conteret, vt redacti in cineres, vntro per mundum vniuersum dispergamini vagi & profugi, populorum omnium execrabile peripsema.

S. 10. Hoc egit Deus Principibus per os populi, id quod egerat p. r. os asina cum Balaam.

Hoc egit Spiritus S. cum illis, quod olim cum Balaam ariolo: qui cum allectus auri cupiditate, populo Dei maledicere preposuisset: & iam animi consilium audius profeceretur: voluit illum Deus præuenire, & ab hac iniqua cogitatione cohibere, quando iam festino gradu tendebat asinamque, qua vehabatur, atrocibus verberibus impellebat; proinde aperit Deus asinæ oculos, vt videat, id quod ariolus ille præ malitia non cernebat: Angelum scilicet, qui stricto gladio stabat ex opposito, in eum collinans, quem si ulterius progrediretur, in viscera ipsi adigeret, similiter & asina oraxat, quæ conueria præstigiatorum alloquitur: quid agis infelix? Nostin' quid animo verses?

Aperi oculos, & intue in quem agas. Attende Balaam, & considera, Dei Angelum fortissimum, pugione in viscera tua ducto armatum. Perpende cum illo tibi esse negotium: ille quippe est, qui populi Dei procurat incoluntatem, in quem tendis tenerarius. Reuertere denuo: hoc enim consilium, ad cuius tendis executionem, non ei, quem cogitas, nocet, sed tibi: Angelus enim adlat, qui fecerit te medium. Eleganter expendit D. Petrus hoc factum: *Corruptionem habuit sine vesania subiugale animal mutuum hominis voce loquens prohibuit Prophetæ insipientiam.* Arcanis scitent verba singula, consideratione dignis. Intue: Quis quo sapientior, quis quem corrigit, quis quo acutius videat? Subiugale mutum animal (ait D. Chrysost.) quod

(est irrationabilis omnibus animantibus, magis multum, infirmum & ignobile.) Ecce asina, populus est, qui subiugale dirigebant, hi Principes erant, & Sacerdotes: & ipsi cæci, & asina claris videns oculis. Illi percunctantur: *Quis est hæc?* illa responderet: *Hic est Iesus Propheta &c.* Qui profuit sibi p. r. uelut Balaam, dum verberibus imperit asinam & verbis. *Quis est hic?* Quod, vt diximus, nihil aliud fuit, quam plebem reprehendere, & accusare criminis: quod tali exciperet honore vtilissimum hominem, qualem Christum esse calumniabantur sed linguam sumpsit Deus asinæ, vt doceat, vt corrigat.

Hic est Iesus Propheta &c. Infortunati, nolitis, quid agatis? Aperite oculos, attendite contra quem moueamini. Cernite, quod sit ille Prophetas.

I. Asina docet Balaam, sic & populus Principes Iudæorum.

2. Pet. 2. 16.

D. Chrysost. Hom. 13. in varios Luc. 3. Mat. Tom. 8.